

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 413

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἐπιβολῆς φόρου πολυτελείας».

Π ρ ὅ ς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μ ε γ α λ ε ι ὄ τ α τ ε ,

Ἐν τῇ ἀναζητήσει νέων πόρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῶν σημερινῶν περιστάσεων δημιουργουμένων ἐκτάκτων διὰ τὸ Κράτος δαπανῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐνόησεν ὅτι εἶχεν υποχρέωσιν νὰ στραφῇ κατὰ πρῶτον λόγον, εἰς τὴν φορολογίαν τῶν εἰδῶν ἐκείνων τὰ ὅποια καταναλίσκονται ὑπὸ τῶν εὐπωτερώων τάξεων, ὡχὶ πρὸς ἱκανοποίησιν πρῶτων ἀναγκῶν, ἀλλὰ πρὸς τέρψιν, πρὸς ἐπίδειξιν κλπ., εἰδῶν τὰ ὅποια κοινῶς χαρακτηρίζονται ὡς εἶδη πολυτελείας.

Ἀπαρχὴ τῆς κατευθύνσεως ταύτης ἐγένετο ἡδη διὰ τοῦ προσφάτως δημοσιευθέντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ φορολογίας τῶν σιγαρέττων πολυτελείας».

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου ὑποβάλλοντάς εἰς εἰδικὸν φόρον καταναλώσεως ὠριμένα εἶδη ἐξαιρετικῆς πολυτελείας, εἴτε ταῦτα εἶναι ἐξωτερικῆς προελεύσεως εἴτε παράγονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Τὰ εἶδη ταῦτα καταναλίσκονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν εὐπωτερώων τάξεων, ἀναγράφονται δὲ λεπτομερῶς καὶ κατὰ κατηγορίας εἰς τὸ σχέδιον τοῦ νόμου. Ἐν περιλήψει τοιαῦτα εἶδη εἶναι οἱ ἐν φιάλαις οἶνοι, τὰ ἡδύποτα καὶ οἶνοπνευματώδη ἐν γένει ποτά, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τοῦ τύπου καὶ τῆς ποιότητός των, πρὸςφύονται εἰς ὑψηλοτέρας τιμὰς. Ἐπίσης διάφορα ἐντὸς φιαλῶν ἐξώδιμα, ρευστά ἢ στερεά, τὰ ὅποια διατίθενται εἴτε ὡς τροφαὶ εἴτε ὡς καρυκεύματα, κυρίως εἰς τὰς εὐπωτερώας τάξεις. Ὁμοίως τὰ διάφορα ἀρώματα καὶ ἐν γένει τὰ καλλυντικὰ ὡς καὶ πολύτιμοι λίθοι, κοσμήματα καὶ διάφορα ἐκ πολυτίμων μετάλλων κατασκευασθέντα εἶδη.

Ἡ φορολογία τῶν εἰδῶν τούτων, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς θὰ δημιουργήτῃ ἱκανοποιητικὸν ἔσοδον διὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀποτρέψῃ τὴν περαιτέρω ἐξαγωγὴν συναλλάγματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτων εἰδῶν. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ἀνωτέρω ἡ φορολογία τῶν εἰδῶν τούτων ἐξαιρετικῆς πολυτελείας ἐνέχει εἰς ἰδιόζοντα βαθμὸν τὸν συντελεστὴν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης καὶ ἱκανοποιεῖ ἀπολύτως τὸ δημόσιον αἶσθημα, διότι δι' αὐτῆς ἐπιβαρύνονται μόνον αἱ εὐπωτερώαι τάξεις διὰ τὴν κατανάλωσιν εἰδῶν μὴ πρῶτης ἀνάγκης.

Διὰ τοῦ νόμου καθιεροῦται ἡ δι' ἐνόημου εἰσπραξίς τοῦ φόρου. Τοῦτο ἐγένετο τόσον ἐκ λόγων σκοπιμότητος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰσπράξεως, ὅσον καὶ διὰ νὰ καταστή ἔκδηλος πρὸς τὸ κοινὸν ἡ ἐπιβολὴ φόρου πολυτελείας προκειμένου περὶ εἰδῶν τὰ ὅποια λόγῳ τοῦ χαρακτηρισμοῦ των ὡς πολυτελῶν ἔδει νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν μὲ τὸν φόρον τούτων. Ἵνα δὲ ἀποφευχθῇ ἡ εἰσπραξίς καὶ ἐπικόλλησις τοῦ ἐντήμου καθ' ἐκάστην πώλησιν τῶν εἰδῶν τούτων πρὸς τὴν κατανάλωσιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ δυσχερεῖας θὰ ἐνεφάνιζεν ἀλλὰ καὶ μέγιστον κίνδυνον καταστρατηγήσεων ἐγκλείει, ἐκρίθη ὁρθὸν ὅπως ὁ φόρος συλληφθῇ εἰς τὴν πηγὴν καὶ δὴ εἰς ὠριμένους σταθμοὺς δι' ὧν διέρχονται τὰ εἰς φόρον ὑποκείμενα εἶδη πρὸ τῆς διαθέσεώς των εἰς τὴν κατανάλωσιν. Οὕτω διὰ τοῦ νόμου ὀρίζεται ὅτι προκειμένου περὶ εἰδῶν πολυτελείας παραγομένων, κατασκευαζομένων, διασκευαζομένων ἢ συσκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι ὁ φόρος θὰ ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν πώλησιν αὐτῶν εἴτε πρὸς τοὺς καταναλωτὰς εἴτε εἰς ἐνδιαμέσους χεῖρας, προκειμένου δὲ περὶ εἰδῶν πολυτελείας εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ φόρος θὰ ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν διὰ τῶν τελωνείων ἤτοι κατὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν των.

Ζήτημα γεννᾶται περὶ τῆς φορολογίας τῶν εἰδῶν πολυτελείας τῶν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ὑποβαλλομένων ἐν Ἑλλάδι εἰς κατεργασίαν, διασκευὴν ἢ συσκευασίαν κλπ, συνεπεία τῶν ὁποίων ἐπέρχεται αὐξήσις τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων θὰ καταβάλλεται φόρος πολυτελείας καὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ κατὰ τὴν μετὰ τὴν κατεργασίαν κλπ. πώλησιν αὐτῶν, θὰ ὑπολογίζεται δὲ οὕτως κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν μὲν ἐπὶ τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ εἶδος ὅταν εἰσάγεται, μετὰ τὴν κατεργασίαν δὲ ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν. Τοῦτο ἐθεωρήθη δίκαιον διότι διὰ τῆς κατεργασίας κλπ. τῶν εἰδῶν τούτων αὐξάνει κατὰ πολλὴν ἢ ἀξία των. Ἄλλως τε ἐὰν ἐπεβάλλετο ἡ φορολογία μόνον κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ μόνον μετὰ τὴν κατεργασίαν θὰ ὑφίστατο κίνδυνος μεγάλων καταστρατηγήσεων καὶ διαρροῆς τοῦ φόρου ὅπου δὲν θὰ ἦτο ὁρθόν.

Ὁ δὲ διὰ τοῦ προκειμένου νόμου ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν εἰδῶν πολυτελείας εἶναι φόρος καταναλώσεως, ὑπολογίζεται δὲ ἐπὶ ἀναλογικῷ συντελεστῇ 10 ο)ο, ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν προκειμένου περὶ εἰδῶν παραγομένων, κατασκευαζομένων, διασκευαζομένων, συσκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν προκειμένου περὶ εἰδῶν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἡ τιμὴ πωλήσεως θὰ λαμβάνεται καὶ κατὰ περίπτωση, ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας θὰ γίνεται, κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ἀκολουθουμένην ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ τόσον εἰς τὰ φοροτεχνικὰ ὅργανα ὅσον καὶ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Κατὰ συνέπειαν οὐδεμίαν δυσχερείαν θὰ συναντήσῃ ἡ ἐφαρμογὴ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης.

Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξετέθη, ὁ φόρος θὰ εἰσπράττεται κατὰ

τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν πολυτελείας ὑπὸ τῶν παραγόντων κλπ. ταῦτα καὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν προκειμένου περὶ εἰδῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ὑπολογίζεται ὁ φόρος εἶναι ἐγγυτάτῃ τῇ τιμῇ πώλησεως τοῦ εἰδους, ἥτις συνήθως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς φόρων καταναλώσεως καὶ δὴ φόρων πολυτελείας. Τοῦτο ἐκρίθη ὁρθὸν λόγῳ τῆς ἀπλότητος τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου βασιζόμενος ἐπὶ στοιχείων καθορισθέντων ἡδὴ διὰ τὴν ἐπιβολὴν ἐτέρας ὑφισταμένης φορολογίας.

Τέλος σημειοῦμεν ὅτι ὁ διὰ τοῦ προκειμένου νομοθετήματος ἐπιβαλλόμενος φόρος, ὡς φόρος καταναλώσεως, θὰ ἐπιβαρύνῃ τελικῶς τὸν καταναλωτήν.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου ἀναγκαστικοῦ νόμου, ὃν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1939.

Εὐλαδῆς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος Θεράπων

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1991. 1939

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου πολυτελείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβάλλεται εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπομέναις παραγράφοις ἀναφερομένων εἰδῶν πολυτελείας εἴτε ταῦτα παράγονται, κατασκευάζονται, διασκευάζονται ἢ συσκευάζονται ἐν Ἑλλάδι, εἴτε προέρχονται ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς.

α') Ἐπὶ τῶν προϊδόντων ἀρώματοποιίας καὶ καλλυντικῶν ἐν γένει (ἀρώματα ἐν γένει, μυραλοιφαί, παμμάδες, κρέμει, ψιμίθια, βαφαὶ προσώπου καὶ χειλέων, ποῦδρα, σάπωνες ἀρώματικοι ἐν γένει, ὀδοντοτρίμματα, ὀδοντόπασται καὶ ἐλιξήρια ὀδόντων, καλλυντικὰ κόμης ρευστὰ στερεὰ ἢ εἰς κόνιν, ξυριστικαὶ μηχαναὶ καὶ βαφαὶ τριχῶν) καὶ ἐπὶ τῶν ἀπνοστήριγγων συσκευασμένων εἰς φιάλας, ὑάλινα ἢ ἄλλα δοχεῖα ἢ κυτία, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ φιάλην ἢ δοχεῖον ἢ κυτίον ἢ ἄλλου εἰδους συσκευασίαν ἢ κατὰ μονάδα ἐν γένει, τιμὴ πώλησεως ἢ κατὰ περίπτωσιν ἀξία αὐτῶν, ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πεντήκοντα (50).

β') Ἐπὶ τῶν συντετηρημένων τροφίμων (κονσερβῶν) ζωϊκῆς ἢ φυτικῆς προελεύσεως, μαρμελάδων καὶ παρεμφερῶν εἰδῶν ὡς καὶ τῶν παντοειδῶν καρυκευμάτων συσκευασμένων εἰς φιάλας, ὑάλινα ἢ ἄλλα δοχεῖα ἢ κυτία, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ φιάλην, ὑάλινον ἢ ἄλλο δοχεῖον ἢ κυτίον ἢ κατὰ μονάδα ἐν γένει, τιμὴ πώλησεως ἢ κατὰ περίπτωσιν ἀξία αὐτῶν, ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πεντήκοντα (50).

γ') Ἐπὶ τῶν εἰς φιάλας οἶνων πάσης φύσεως (ἐπιτραπέζιων, ἐπιδορπίων, ἀφρωδῶν κλπ.) καὶ τῶν εἰς φιάλας ἀποσταγμάτων οἶνου, ἡδυπότων καὶ οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν γένει, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ φιάλην τιμὴ πώλησεως ἢ κατὰ περίπτωσιν ἀξία αὐτῶν, ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πεντήκοντα (50).

δ') Ἐπὶ τῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν, ἐφόσον ἡ κατὰ μονάδα τιμὴ πώλησεως ἢ κατὰ περίπτωσιν ἀξία αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πεντήκοντα (50) καὶ ἐπὶ τῶν φωτογραφικῶν φιλμ, ἐφόσον αὕτη ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσι (20).

ε') Ἐπὶ τῶν πολυτίμων ἐν γένει λίθων, μαργαριτῶν, κοσμημάτων ἐν γένει, ἐπιτραπέζιων σκευῶν ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ἀπλῶς ἐπιχρυσωμένων ἢ ἐπηργυρωμένων, ποικίλων καλλιτεχνικῶν ἔργων ἐξ οἰασθῆποτε ὕλης κατασκευασμένων, οἷον ἀγαλματίων, ἀνθοδοχείων καὶ παρομοίων (πλὴν τῶν πρωτοτύπων ἔργων γλυπτικῆς ἢ ζωγραφικῆς), καὶ τῶν στυλογράφων, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ μονάδα τιμὴ πώλησεως ἢ κατὰ περίπτωσιν ἀξία αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑκατὸν (100).

2. Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύνανται νὰ χαρακτηρίζωνται καὶ ἑτέρα εἶδη ὡς εἶδη πολυτελείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος, προσέτι δὲ νὰ καταργῆται ὁ χαρακτηριζόμενος ὡς εἶδον πολυτελείας εἶδον ὑπαχθέντων εἰς τὸν φόρον.

3. Ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 φόρος ὁρίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο ο), ἐπὶ τῆς τιμῆς πώλησεως, προκειμένου περὶ εἰδῶν παραγομένων, κατασκευαζομένων, διασκευαζομένων ἢ συσκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι, ἢ, προκειμένου περὶ εἰδῶν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς, ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ὑπολογίζεται δὲ κατὰ μονάδα εἰδους.

Ὡς μονὰς εἰδους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου νοεῖται ἡ μονὰς εἰς ἣν κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ συνήθειαν προσφέρεται τὸ εἶδος εἰς τὴν κατανάλωσιν.

4. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστὸν φόρου δὲν προσαυξάνεται κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετα ποσοστὰ τῶν νόμων 2749 καὶ 3312, τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927.

5. Πρὸς καθορισμὸν τῆς τιμῆς πώλησεως προκειμένου περὶ εἰδῶν παραγομένων, κατασκευαζομένων, διασκευαζομένων ἢ συσκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι ἢ τῆς ἀξίας προκειμένου περὶ εἰδῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660)1937 «περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος εἰσπράττεται διὰ χρήσεως εἰδικοῦ ἐνσήμου κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζώμενα.

Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθῆσονται αἱ κλάσεις τοῦ ἐνσήμου καὶ ἡ ἀντίστοιχος ἀξία τούτων, ὁ τύπος, τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα αὐτοῦ, ὁ τρόπος πώλησεως, ἐπικολλήσεως καὶ ἀκυρώσεως αὐτοῦ ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ καθορισθῇ διὰ τινὰ ἢ καὶ ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπαγόμενα εἰς τὸν φόρον εἶδη πολυτελείας καὶ ἕτερος τρόπος εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἢ νὰ καθορισθῇ διὰ ταῦτα εἰδικώτερος τύπος ἐνσήμου.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ παράγοντες, κατασκευάζοντες, διασκευάζοντες ἢ συσκευάζοντες ἐν Ἑλλάδι εἶδη ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὑποχρεοῦνται πρὸ τῆς παραδόσεως εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ τῆς ἐν γένει διαθέσεως εἰς τὴν κατανάλωσιν τῶν πωληθέντων εἰδῶν νὰ ἐπικολλή-

σωσιν ἐφ' ἐκάστης μονάδος τοῦ πωλουμένου εἶδους τὸ ἐνσημον φόρου πολυτελείας τὸ ἀναλογούν ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως. προμηθευόμενοι τοῦτο ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὅπερ συγχρόνως ἐφοδιάζει αὐτοὺς δι' ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐνσήμου.

2. Οἱ εἰσαγωγεῖς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰδῶν ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὸν ἐκτελωνισμόν τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν προσάγαγωσιν ἀποδεικτικὸν Δημοσίου Ταμείου περὶ ἀγορᾶς ἐνσήμων διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου πολυτελείας τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν, ὀφείλοντες ὅπως μετὰ τὴν παραλαβὴν καὶ πρὸ τῆς διαθήσεως τῶν ἐν λόγῳ εἰδῶν ἐπικολλήσωσι τὰ οἰκεία ἐνσημα κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθῆσεται ὁ τύπος τοῦ ἐκδιδομένου κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποδεικτικῷ ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῶν αὐτῶν παραγράφων.

4. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φόρου ἐκάστης μονάδος εἶδους πρὸς ἐπικόλλησιν τοῦ ἐνσήμου καταλείπεται κλάσμα κάτω τῆς δραχμῆς τὸ κλάσμα τοῦτο τοῦ φόρου ἀμελεῖται.

Ἐπὶ περιπτώσεων, καθ' ἃς ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος ἐκάστης μονάδος πωλουμένου εἶδους εἶναι ἀνώτερος τῷ χιλίων (1000) δραχμῶν, αἱ μονάδες δραχμῶν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἀμελοῦνται.

* Ἄρθρον 4.

1. Οἱ παράγοντες, κατασκευάζοντες, διασκευάζοντες ἢ συσκευάζοντες εἶδη ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὀφείλουσιν ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των, ἐπιδώσωσιν ἢ ἐγχειρίσωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον δῆλωσιν περὶ τοῦ εἶδους τῶν ἐργασιῶν των, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφ' ὧν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἀντίστοιχος ὥδεια πρὸς τὸν δηλοῦντα.

Ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως καὶ τῆς ὥδειας ὀρισθῆσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Δι' ἐκάστην πώλησιν εἰδῶν ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὁ πωλητής, παραγωγός, κατασκευαστής, διασκευαστής ἢ συσκευαστής ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδίδῃ συγχρόνως ἀπόδειξιν ἢ τιμολόγιον ἐμφαίνον συγκεκριμένως τὰς πωληθείσας ἐξ ἐκάστου εἶδους μονάδας ὡς καὶ τὴν κατὰ μονάδα τιμὴν πωλήσεως τούτων.

Ἡ ἀπόδειξις ἢ τὸ τιμολόγιον ἐκδίδονται ἐξ ἡριθμημένου στελέχους εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν παραδίδεται εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὑποχρεούμενον ὅπως ζητῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦτο, τὸ δὲ ἕτερον παραμένει εἰς τὸν πωλητήν, ὑποχρεούμενον ὅπως διατηρήσῃ τοῦτο ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του.

3. Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπόχρεοι πρὸς ἐπικόλλησιν τοῦ ἐνσήμου φόρου πολυτελείας ὑποχρεοῦνται, ὅπως καταγράφωσι καθ' ἐκάστην ἀνελλιπῶς εἰς τὰ ἐπίσημα βιβλία των τὰς πωλήσεις τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον εἰδῶν

* Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ἑλεγχος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ πα-

ρόντος νόμου ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους.

2. Ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καταλογιζομένης εἰς τὰ ἐξοδα βεβαιώσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

* Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ παραλείψει ἐπικολλήσεως ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι παράγομένων, κατασκευαζομένων, διασκευαζομένων ἢ συσκευαζομένων εἰδῶν τοῦ ἀναλογούντος ἐνσήμου φόρου πολυτελείας, ὃ τε πωλητής καὶ ὁ ἀγοραστής ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ ὀφειλομένου φόρου, μὴ δυνατόν νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100) δι' ἐκάτερον.

2. Εἰς τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσάγων πρὸς ἐμπορίαν εἶδη ὑποκείμενα εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον πολυτελείας ὁ παραλείψας τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ προσήκοντος ἐνσήμου.

3. Διὰ πρόστιμον μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν τιμωρεῖται πᾶν πρόσωπον, ὅπερ ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἤθελε συνεργήσει εἰς παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ πρόστιμου τιμωρεῖται καὶ πᾶσα ἄλλη παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, περὶ ἧς δὲν ὀρίζεται ἰδιαιτέρα ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ποινὴ.

4. Ὡσαύτως διὰ πρόστιμον μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) τιμωρεῖται πᾶν πρόσωπον ἐκ τῶν ὑποχρέων πρὸς ἐπικόλλησιν τοῦ ἐνσήμου φόρου πολυτελείας, ὅπερ ἐκ προθέσεως πρὸς περιγραφὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου ἤθελε κατατέμνει τὰς κατὰ τὰς ὑφισταμένας συνηθείας τοῦ ἐμπορίου μονάδας πωλήσεως τῶν εἰς φόρον πολυτελείας ὑποκειμένων εἰδῶν, πρὸ τὸν σκοπὸν ὅπως ἡ τιμὴ πωλήσεως ἢ ἡ ἀξία αὐτῶν ἐμπίπτει εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀφορολόγητον καθοριζόμενον ποσόν. Ἐν ὑποτροπῇ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πρόστιμον μέχρι πενήτηκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν.

* Ἄρθρον 7.

1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα ἐπιβάλλει ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθισταμένη ἀρμοδία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου Οἰκονομικὴ Ἀρχή, ὑποχρεουμένη νὰ ζητήσῃ προηγουμένως περὶ τούτου τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν παράβασιν διὰ δημοσίου ὀργάνου, ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ἐκδικαζομένη κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰσχυούσας ἐκαστοτε σχετικὰς διατάξεις.

* Ἄρθρον 8.

1. Εἰς τοὺς ὑποδεικνύοντας ὅτι πρόσωπα ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποχρέων πρὸς ἐπικόλλησιν τοῦ ἐνσήμου ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφ. ε' τῆς 1 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 1 ὑποκειμένων εἰς φόρον πολυτελείας εἰδῶν, ἐνεργούσι πωλήσεις εἰδῶν χωρὶς ἐπὶ τούτων νὰ ἔχῃ ἐπικολλήσῃ τὸ προσήκον ἐνσημον ἢ ὅτι ἐπὶ τούτων ἔχει ἐπικολλήσῃ ἑλλειπὲς ἐνσημον, πα-

ρέχεται άμοιβή έν τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' άποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου διώξεως λαθρεμπορίου, μή δυναμένη ὅμως νά εἶναι άνωτέρα τοῦ τετάρτου τοῦ φόρου ὃν θά διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως. Ἡ ὑπόδειξις γίνεται διὰ μηνύσεως ἐπιτιδομένης πρὸς τὴν άρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἀρχὴν δέον δὲ αὕτη νά περιέχῃ συγκεκριμένα καὶ σαφῆ στοιχεῖα περὶ τῆς λαθούσης χώραν παραβάσεως.

2. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ διατελέσαντες Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι δέν δικαιοῦνται άμοιβῆς μη-
νυτοῦ.

Ἄρθρον 9.

Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κά-
τοχοι εἰδῶν εἴτε παραχθέντων, κατασκευασθέντων, δια-
σκευασθέντων ἢ συσκευασθέντων ἐν Ἑλλάδι, εἴτε εἰσαχ-
θέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς φόρον πολυ-
τελείας, ὑποχρεοῦνται ὅπως μὴ πωλῶσι τὰ ὑπ' αὐτῶν κατε-
χόμενα εἶδη χωρὶς προηγουμένως νά ἐπικολλήσωσιν ἐπ' αὐτῶν
τὸ ἀναλογοῦν ἐνησημον φόρου πολυτελείας, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ
τῆς τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 2 Ὀκτωβρίου
1939.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟ-
ΣΤΟΛΙΑΝΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟ-
ΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ. Π. ΟΙΚΟΝΟ-
ΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡ-
ΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑ-
ΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ